

primit acest război? Pentru că, după cum am spus și la început, a îmbrăcat rolul celui păcătos ca să ne arate cum ajungem la îndumnezeire. Și tocmai pustia care nu este pentru toți, însă pentru toți este duhul pustiei. Pentru toți este acest mesaj a lui Hristos, Care după botez S-a dus în pustie, postind 40 de zile și 40 de nopți, ca noi să intrăm în pustia inimii noastre, să intrăm în cămara noastră. Și această cămară nu este o cameră obișnuită, ci este inima noastră. Și acolo să ne supraveghem lucrarea noastră

ascetică, lucrare care este curățirea inimii. De aceea în omilia de pe munte, departe de pricinile de păcat și de roadele lor, Hristos a spus: „*Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu*”. Și, frații mei, trebuie tânguit duhovnicesc, care se chemă tânguire dătătoare de bucurie, cu lacrimi care nu sunt din depresie sau din melancolie, ci sunt dar care se dă de către Har omului care se smerește înaintea Lui și se zdrobește cu inima.

Sursa: [youtube.com](https://www.youtube.com)

PROGRAMUL LITURGIC

Mărti 12 ianuarie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 16 ianuarie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 17 ianuarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Coloseni 1, 12-18; Ev. Luca 17, 12-19; glas 7, voscr. 10 → Duminica a 29-a după Rusalii (a celor 10 leproși); → Sfântul Cuvios Antonie cel Mare; → Sfântul Cuvios Antonie cel Nou de la Veria

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

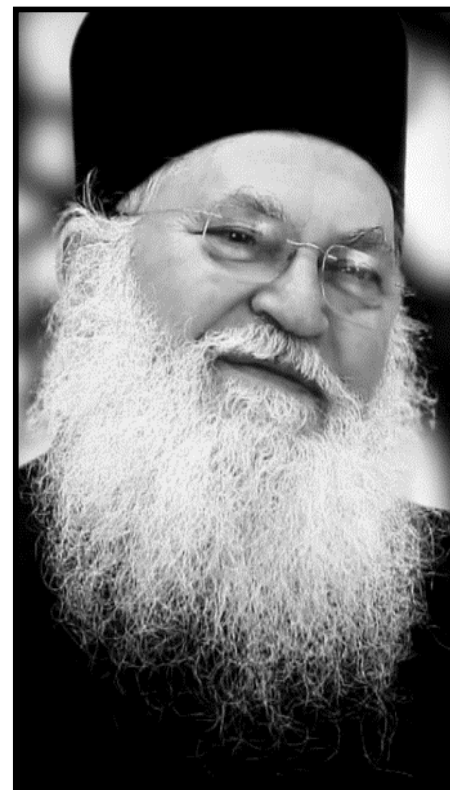

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Nimeni care pune mâna pe plug și se uită înapoi nu este potrivit pentru Împărăția lui Dumnezeu.” – Ev. Luca 9, 62

Nr. 372 / 10 ianuarie 2021

ARHIMANDRITUL EFREM

STAREȚUL
SFINTEI MĂNĂSTIRI VATOPED
SFÂNTUL MUNTE ATHOS

DOBÂNDIM HARUL DUHULUI SFÂNT NUMAI ÎN BISERICĂ

Este o mare binecuvântare această vreme pe care o trăim acum, cu toate că ne biciuiește coronavirusul, care este și el un semn al vremurilor. Cu toate acestea, noi răsuflăm oxigenul adevărat, care este Harul Duhului Sfânt, pe care Îl dobândim și Îl gustăm numai în Biserică.

De aceea, Îl slăvim pe Dumnezeu pentru că suntem creștini ortodocși, pentru că secerăm roadele adevărate ale revelației creștine și în această vreme în care postim și cunoaștem cât de ascetică este Biserica Ortodoxă pentru că se identifică cu Însuși Hristos Dumnezeu și Omul.

Să nu uităm că Hristos, ca Dumnezeu-Cuvântul întrupat, S-a pogorât din ceruri și S-a făcut Dumnezeu și Om, și subliniez mult acest lucru, sută la sută Dumnezeu și sută la sută Om. Lucru acesta trebuie subliniat. Și El, Izbăvitorul nostru și Dumnezeu Hristos, după cum știm, fără de păcat fiind, S-a botezat în Iordan de către Ioan. Și îndată a ieșit din apă, după cum spune evanghelistul, pentru că era fără de păcat. Și îndată după botez S-a dus în duh în pustie. De ce S-a dus în pustie? S-a dus în pustie postind 40 de zile și 40 de nopți. De ce? Nu putea îndată după botezul Său să meargă într-o cetate? Nu, S-a dus în pustie, ca să arate că era ascet. Și Hristos este cel dintâi monah în Biserica noastră Ortodoxă. Și prima monahie este Maica Sa. Așa spune Sfântul Grigorie Palama, cel iubitor de Maica Domnului. Și întocmai Hristos s-a dus în pustie să postească. Lui nu-I trebuia postul. Însă toată viețuirea Sa a fost ca să ne arate cu fapta cum se săvârșește tămăduirea omului de după cădere.

Și, după cum spunea și părintele nostru duhovnicesc, Iosif Vatopedinul, Hristos a jucat rolul celui păcătos, cu toate că era fără de păcat. Și ne-a arătat cum ne

tămăduim și cum ne îndumnezeim. De aceea, prima dovadă, prima prezență a Sa a fost postul. Și când spunem postul, nu ne referim numai la această virtute a înfrânării de la mâncare, ci înțelegem modul ascetic de viață, în ansamblul său, pe care trebuie să-l aibă cineva care face parte din Biserică. Și când spunem post, frații mei - știți bine - nu ne referim numai la depărtarea de la anumite feluri de mâncare, ci înțelegem întreaga supraveghere pe care trebuie să o avem în inima noastră. Trebuie ca omul, prin harul Duhului Sfânt, să trăiască în poruncile lui Hristos. Și poruncile lui Hristos sunt de atât de mare trebuință, de aceea ni le-a dat.

Și un amănunt: fericirile, care sunt porunci, au fost date unde? Pe munte. Nu este întâmplător că Iisus Hristos S-a retras în munte, vorbea în munte. Ce simbolizează muntele? Simbolizează liniștea, simbolizează viețuirea ascetică, simbolizează rugăciunea în singurătate, simbolizează sabbatul, această odihnă duhovnicească despre care au vorbit Sfinții Părinți. Simbolizează depărtarea de la duhul lumesc. Pentru că puteți trăi în lume, și după cum a spus Iisus Hristos în rugăciunea Sa cerească, ne găsim în lume, dar nu

suntem ai acestei lumi. Și când nu suntem ai acestei lumi? Când cugetăm la cele cerești, nu la cele de pe pământ, când dorim cerul. Și când dorim cerul ce înseamnă? Înseamnă că Îl dorim pe Hristos.

Și ce realizăm prin acest mod ascetic de viețuire? Ne luptăm cu marea patimă a iubirii de sine. De aceea, frații mei, pe cât putem, să ne folosim de toată prezența lui Hristos pe pământ și Hristos Care este în toate zilele vieții noastre cu noi. Și cu această viețuire ascetică, să înaintăm supraveghindu-ne inima noastră, pentru că inima are nevoie de o supraveghere mare din partea noastră și o supraveghere neîncetată. De aceea, părinții au subliniat nu viețuirea ascetică din când în când, ci viețuirea ascetică neîncetată. De aceea, Sfântul Apostol Pavel, care era însăși gura lui Hristos, a spus: „Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate. Bucurați-vă pururea”.

Pentru că trebuie să știm, după tâlcuirea sfinților părinți, viețuirea neîncetată ascetică aduce neîncetată bucurie. Și această bucurie, care nu este o stare psihologică, ci este o stare duhovnicească, este prezența Harului în inima noastră. De aceea părintele stareț Emilianos, care pentru mine este un sfânt, fostul

stareț al mănăstirii Simonopetra, vorbind călugărilor, le spunea ceva foarte frumos, ceva ce am citit în una din scrierile sale: „Noi, călugării, trebuie întotdeauna să fim bucuroși. Și o dovadă că ne ostenim și ne nevoim așa cum trebuie este faptul că avem întotdeauna bucurie”. Și m-a impresionat acest lucru pe care îl spunea și părintele nostru duhovnicesc, Iosif Vatopedinul.

De aceea, trebuie să știți că cel care se nevoiește neîncetat, pe dinafară poate să aibă fel de fel de peripeții, greutăți, boli, piedici, prigoane. Și cu toate acestea, această taină a prezenței Harului are întotdeauna o bucurie. De ce? Pentru că prin lucrarea duhovnicească neîncetată și ascetică, după cum am spus și mai înainte, lovește în această mare patimă a iubirii de sine. De aceea și Hristos, vedeți, ca Om a fost luptat în pustie. Și diavolul de ce s-a luptat cu El? Pentru că nu știa că acesta, Iisus Hristos, este Dumnezeu și Om și este ce de-a doua persoană a Sfintei Treimi. De aceea în iconografie spunem despre întruparea Sa că este o taină necunoscută și îngerilor. De aceea dracii s-au dus să se lupte cu Hristos fiindcă bănuiau ceva, dar nu erau siguri. Hristos de ce a